

OECD Employment Outlook - 2006 Edition: Boosting Jobs and Incomes

Summary in Greek

Προοπτικές απασχόλησης του ΟΟΣΑ – Έκδοση 2006: Ενίσχυση της απασχόλησης και των εισοδημάτων

Περίληψη στα ελληνικά

Το 1994, έπειτα από δύο δεκαετίες αυξανόμενης ανεργίας, οι χώρες του ΟΟΣΑ προσυπέγραψαν μια ευρεία δέσμη συστάσεων πολιτικής για τη βελτίωση της απόδοσης της αγοράς εργασίας -τη Στρατηγική του ΟΟΣΑ για την Απασχόληση. Δέκα χρόνια μετά, οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής στην πλειονότητα των χωρών του ΟΟΣΑ διευρύνθηκαν. Η αρχική Στρατηγική για την Απασχόληση επικεντρωνόταν κυρίως στους τρόπους μείωσης της υψηλής και παρατεταμένης ανεργίας. Μολονότι τούτο παραμένει σημαντικό ανεκπλήρωτο έργο σε πολλές χώρες, η άρση των εμποδίων που παρακωλύουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας αποτελεί σήμερα βασική και επείγουσα προτεραιότητα, η οποία επιβάλλεται από την ανάγκη να περιοριστούν οι δυσμενείς συνέπειες της γήρανσης του πληθυσμού. Περαιτέρω πρόκληση συνιστά η διασφάλιση ότι τα άτομα και οι επιχειρήσεις είναι σε θέση να επωφεληθούν, αλλά και να προσαρμοστούν γρήγορα στις αλλαγές που επιφέρουν η τεχνολογική πρόοδος και η παγκοσμιοποίηση.

Η έκθεση αυτή εξετάζει τα νέα στοιχεία για τις πολιτικές που βοηθούν στη βελτίωση της απόδοσης της αγοράς εργασίας. Αποτελεί αναλυτικό κείμενο αναφοράς για την επαναδιατυπωμένη Στρατηγική του ΟΟΣΑ για την Απασχόληση, που παρουσιάζεται στη συνοδευτική έκθεση για τις ασκούμενες πολιτικές με τον τίτλο «Ενίσχυση της απασχόλησης και των εισοδημάτων: Διδάγματα πολιτικής από την επαναξιολόγηση της Στρατηγικής του ΟΟΣΑ για την απασχόληση». Η έκθεση αυτή περιέχει μια αναθεωρημένη δέσμη συστάσεων πολιτικής ως κατευθυντήρια γραμμή για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις.

Το βασικό δίδαγμα που συνάγεται από την εν λόγω έκθεση είναι η αναγκαιότητα στήριξης σε τέσσερις πυλώνες για την απόδοση της αγοράς εργασίας των χωρών του ΟΟΣΑ. Οι πυλώνες αυτοί είναι: α) η εφαρμογή της κατάλληλης μακροοικονομικής πολιτικής, β) η άρση των προσκομμάτων που παρακωλύουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας και την αναζήτηση εργασίας, γ) η εξάλειψη των εμποδίων στις αγορές εργασίας και προϊόντων που ανακόπτουν τη ζήτηση εργατικού δυναμικού και δ) η προώθηση της ανάπτυξης των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων του εργατικού δυναμικού.

Η υγιής μακροοικονομική πολιτική στηρίζει την καλή απόδοση της αγοράς εργασίας

Σύμφωνα με τις εμπειρικές μας αναλύσεις, η υγιής διαχείριση της μακροοικονομικής πολιτικής συμβάλλει στη διατήρηση της οικονομικής μεγέθυνσης και της απασχόλησης. Η σταθερότητα των τιμών και ο υγιής προϋπολογισμός μειώνουν τα πραγματικά επιτόκια. Αυτά με τη σειρά τους ενθαρρύνουν τις επενδύσεις και ενισχύουν την παραγωγικότητα της εργασίας και, συνεπώς, προλειαίνουν το έδαφος για υψηλότερους μισθούς και μεγαλύτερη απασχόληση. Τα χαμηλά πραγματικά επιτόκια πιθανόν επίσης να τονώσουν την καινοτομία επιφέροντας επιπρόσθετη δυναμική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και της απασχόλησης. Όπως αναλύεται στη συνέχεια, η μακροοικονομική πολιτική διαδραματίζει επίσης ρόλο στην προώθηση της οικονομικής σταθερότητας και επισπεύδει τη διάχυση των ωφελειών από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις.

Άρση των προσκομμάτων που παρακωλύουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας και την αναζήτηση εργασίας

Οι μεταρρυθμίσεις των συστημάτων φορολογίας και παροχών πρόνοιας, σε συνδυασμό με τη χάραξη των κατάλληλων πολιτικών «ενεργοποίησης», έχουν αποδειχτεί αποτελεσματικές για την αύξηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας, αν και οι εν λόγω μεταρρυθμίσεις πρέπει να σχεδιαστούν και να εφαρμοστούν με προσοχή, ούτως ώστε να μην αποδειχτούν ιδιαίτερα δαπανηρές για το δημόσιο κορβανά.

Ένας τρόπος προώθησης των εργασιακών κινήτρων είναι η μείωση του ύψους και της διάρκειας των επιδομάτων. Όμως, όπως επίσης υποδεικνύουν τα νέα στοιχεία, οι πολιτικές «ενεργοποίησης», εάν χαραχτούν και εφαρμοστούν αποτελεσματικά, θα βοηθήσουν να αντισταθμιστούν αυτές οι αποθαρρυντικές επιπτώσεις για την απασχόληση και να αυξηθούν οι ευκαιρίες επανένταξης των ανέργων και, παράλληλα, θα συμβάλουν στην επίτευξη κοινωνικών στόχων. Οι πολιτικές ενεργοποίησης περιλαμβάνουν την ανάληψη δράσεων που θα συντονίζονται από αποτελεσματικές, επαρκώς χρηματοδοτούμενες και κατάλληλα οργανωμένες δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης και που θα ενθαρρύνουν τους ανέργους να αναζητούν ενεργά νέα εργασία. Οι αποτελεσματικές πολιτικές ενεργοποίησης περιλαμβάνουν επίσης ένα συνδυασμό ανταμοιβών και κυρώσεων υπό τη διαχείριση δημόσιων ή ιδιωτικών υπηρεσιών απασχόλησης, ούτως ώστε να διασφαλίζεται τόσο η επαρκής στήριξη των ανέργων στην προσπάθεια ανεύρεσης εργασίας όσο και η ενεργής αναζήτηση εργασίας. Επιπρόσθετα μέτρα περιλαμβάνουν την προώθηση των μεταρρυθμίσεων των συστημάτων φορολογίας και επιδομάτων, συμπεριλαμβανομένων των παροχών που συνδέονται με την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, για να ενισχυθούν τα οικονομικά κίνητρα για εργασία και να μειωθεί ο αριθμός των φτωχών εργαζομένων.

Μερικές χώρες επεκτείνουν την προσέγγιση αυτή και σε άλλα επιδόματα που δεν συνδέονται με την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, όπως επιδόματα ασθένειας, αναπηρίας, κοινωνικής πρόνοιας και μόνου γονέα. Τούτο είναι ουσιάδες. Πράγματι, σε ορισμένες χώρες, η αύξηση του αριθμού των δικαιούχων τέτοιου είδους επιδομάτων συμβάδιζε με τη συντελούμενη πρόοδο προς τη μείωση της ανεργίας. Παρομοίως, οι

χώρες προσαρμόζουν τα συστήματα συνταξιοδότησης, για να διασφαλίσουν ότι οι εργαζόμενοι έχουν κίνητρο για να συνεχίσουν να εργάζονται περισσότερο, αφού ζουν περισσότερο.

Και οι πολιτικές που μεριμνούν για την οικογένεια, όπως η παροχή στήριξης για την παιδική φροντίδα και η εξάλειψη των εμποδίων στη μερική απασχόληση, ίσως να διευκολύνουν τη συμμετοχή ορισμένων ομάδων και να προωθήσουν τη μετάβαση από την πρόνοια στην εργασία.

Προσαρμογή των εργασιακών ρυθμίσεων και των πρακτικών καθορισμού των μισθών και προώθηση του ανταγωνισμού της αγοράς προϊόντων

Καθώς οι μεταρρυθμίσεις των συστημάτων φορολογίας και πρόνοιας διευκολύνουν τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, είναι εξίσου σημαντικό οι ασκούμενες πολιτικές να επιτρέψουν την αύξηση της ζήτησης εργατικού δυναμικού, για να καλυφθεί η υψηλότερη προσφορά.

Πρώτον, τα μέτρα που προωθούν τις ευέλικτες ρυθμίσεις του χρόνου εργασίας και τη μερική απασχόληση, που εφαρμόζονται μέσω συμφωνιών μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων, πιθανόν να διευρύνουν τις επιλογές των εργαζομένων όσον αφορά τα ωράρια εργασίας και να βοηθήσουν στην προώθηση της συμμετοχής στην αγορά εργασίας ορισμένων ομάδων, όπως οι νέοι γονείς και οι εργαζόμενοι μεγαλύτερων ηλικιών.

Δεύτερον, η πολύ αυστηρή νομοθεσία θα παρεμποδίσει την κινητικότητα των εργαζομένων, θα μειώσει την αποδοτικότητα της οικονομίας και θα περιορίσει τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Όμως υπάρχουν πλέον καινοτόμοι μεταρρυθμιστικές λύσεις που θα ενσταλάξουν μεγαλύτερο δυναμισμό στην αγορά εργασίας, παρέχοντας, παράλληλα, επαρκή προστασία στους εργαζομένους. Σε αυτές συμπεριλαμβάνεται η διαμόρφωση πιο προβλέψιμων νομικών διαδικασιών και ο συνδυασμός ευελιξίας και ασφάλειας (flexicurity) στο πλαίσιο του οποίου διευκολύνονται οι αποφάσεις πρόσληψης και απόλυσης, ενώ παράλληλα παρέχονται αποτελεσματικές υπηρεσίες επανένταξης και στήριξη των εισοδημάτων των ατόμων που έχασαν την εργασία τους. Οι μερικές μεταρρυθμίσεις, όπως ο περιορισμός της προστασίας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου χωρίς παράλληλη αλλαγή της προστασίας των συμβάσεων αορίστου χρόνου, πιθανόν να επιτείνει τη δυαδικότητα, να επιδεινώσει τις κοινωνικές ανισότητες και να επιβραδύνει την αύξηση της παραγωγικότητας.

Τρίτον, απαιτείται η ευέλικτη προσαρμογή των πραγματικών μισθών ως απάντηση στις πιέσεις που ασκούνται από την πλευρά της προσφοράς και της ζήτησης. Επί αυτού του θέματος η έκθεση επισημαίνει ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, είτε αποκεντρωμένες είτε κεντρικές, προάγουν την απόδοση της απασχόλησης περισσότερο από ό,τι οι διαπραγματεύσεις που λαμβάνουν χώρα σε επίπεδο τομέα. Οι πρόσφατες εξελίξεις υποδεικνύουν ότι οι μέτριοι κατώτατοι νόμιμοι μισθοί γενικά δεν υποβαθμίζουν την απασχόληση και, επίσης, ότι είναι ουσιώδες να χορηγούνται επαρκή επιδόματα στους νέους και σε άλλες ενδεχομένως ευάλωτες ομάδες που λαμβάνουν χαμηλότερους από αυτό το επίπεδο μισθούς. Οι κατώτατοι μισθοί πιθανόν να αποτελέσουν χρήσιμο συμπλήρωμα των επιδομάτων που συνδέονται με την άσκηση επαγγελματικής

δραστηριότητας συμβάλλοντας στην ενίσχυση της αποδοτικότητας της εργασίας, με την προϋπόθεση ότι έχουν καθοριστεί σωστά.

Τέταρτον, υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία οι υψηλοί φόροι μισθωτών υπηρεσιών και οι υψηλές κοινωνικές επιβαρύνσεις μειώνουν σημαντικά την απασχόληση, ιδιαίτερα μεταξύ των εργαζομένων χαμηλής παραγωγικότητας. Η φορολογική μεταρρύθμιση για την προώθηση των εργασιακών κινήτρων των χαμηλόμισθων εργαζομένων θα πρέπει να εφαρμοστεί ως αναπόσπαστο μέρος ενός υγιούς δημοσιονομικού και φορολογικού πλαισίου που προάγει την οικονομική ανάπτυξη.

Τέλος, μια συνεκτική εμπειρική διαπίστωση είναι οι ανορθολογικές επιπτώσεις των ανταναγωνιστικών ρυθμίσεων της αγοράς προϊόντων. Παρόμοιες πρακτικές παρακωλύουν τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων σε τομείς με μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης. Γενικότερα, διατηρούν τεχνητά τις τιμές σε υψηλά επίπεδα και, συνεπώς, μειώνουν τους μέσους πραγματικούς μισθούς στο σύνολο της οικονομίας. Επιπλέον, η άρση των νομικών προσκομμάτων και των διοικητικών εμποδίων στη σύσταση νέων επιχειρήσεων θα επέτρεπε τη καλλιέργεια επιχειρηματικού κλίματος.

Η διασφάλιση ότι οι εργαζόμενοι διαθέτουν τις κατάλληλες δεξιότητες μπορεί να βοηθήσει στη δημιουργία περισσότερων και καλύτερα αμειβομένων θέσεων εργασίας

Η δια βίου μάθηση συμβάλλει στην υψηλή οικονομική ανάπτυξη, ενώ παράλληλα μειώνει τη φτώχεια και αμβλύνει τις ανισότητες. Υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία οι καταρτισμένοι εργαζόμενοι έχουν καλύτερες προοπτικές απασχόλησης από εκείνους χωρίς κατάρτιση. Επίσης, η κατάρτιση διευκολύνει τη μετάβαση από την προσωρινή στη μόνιμη απασχόληση. Όμως η πρόσβαση στην κατάρτιση είναι πολύ άνισα κατανομημένη μεταξύ του ενήλικου εργατικού δυναμικού σε όλες τις χώρες: τα άτομα με το χαμηλότερο επίπεδο εκπαίδευσης και δεξιοτήτων συμμετέχουν πολύ λιγότερο στην κατάρτιση.

Οι πολιτικές για τη δια βίου μάθηση θα πρέπει πρώτα να διασφαλίσουν την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων κατάρτισης. Τα ορθώς σχεδιασμένα συστήματα αναγνώρισης δεξιοτήτων, επαγγελματικού προσανατολισμού, πληροφόρησης για το περιεχόμενο και το αποτέλεσμα των μαθημάτων που προσφέρονται, καθώς και τα συστήματα παρακολούθησης της επίδοσης των φορέων κατάρτισης ενδεχομένως να βοηθήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση.

Υφίστανται επίσης οικονομικοί και χρονικοί περιορισμοί που εμποδίζουν τις επενδύσεις στην ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εργαζομένων. Μια μεμονωμένη επιχείρηση πιθανόν να μη διαθέτει τα απαιτούμενα χρηματοοικονομικά κίνητρα για να επενδύσει στις γενικές (σε αντίθεση προς τις ειδικές, δηλαδή αυτές που αφορούν την ίδια την επιχείρηση) δεξιότητες των υπαλλήλων της, ακόμα και αν τούτο ενδεχομένως να είναι ωφέλιμο για το σύνολο της οικονομίας. Μολονότι απαιτείται ευρύτερη έρευνα στον τομέα αυτόν, έχει διαπιστωθεί ότι η δημόσια στήριξη είναι αποτελεσματικότερη όταν συνταιριάζεται με τη συνεισφορά του δικαιούχου ατόμου ή επιχείρησης, δηλαδή όταν υπάρχει το στοιχείο της συγχρηματοδότησης της κατάρτισης. Και η άδεια για την παρακολούθηση προγραμμάτων κατάρτισης ενδεχομένως να βοηθήσει στην άρση των

χρονικών περιορισμών, ιδίως όσον αφορά τις μειονεκτούσες ομάδες. Εν γένει, η ενεργής συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στο σχεδιασμό και την εφαρμογή των πολιτικών για τη δια βίου μάθηση μπορεί να προωθήσει την επιτυχία των προγραμμάτων.

Οι αλληλεπιδράσεις και οι συνέργειες των διαφορετικών τομέων πολιτικής και ο ρόλος της μακροοικονομικής πολιτικής

Οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ των μακροοικονομικών κραδασμών (όπως οι αυξομειώσεις της παραγωγικότητας ή οι ανατιμήσεις του πετρελαίου) και των ασκούμενων διαρθρωτικών πολιτικών διαδραματίζουν ευρύ ρόλο στον καθορισμό της απόδοσης της αγοράς εργασίας.

Το γεγονός ότι οι κραδασμοί που επηρεάζουν το σύνολο της οικονομίας μπορούν να αλληλεπιδρούν με άλλες πολιτικές και να βλάπτουν την απασχόληση αυξάνει τη σπουδαιότητα αποφυγής των μακροοικονομικών διακυμάνσεων και άμβλυνσης των δυσμενών κραδασμών. Ο στόχος της σταθερότητας που επιδιώκει η νομισματική πολιτική, διατυπωμένος συχνά με τη μορφή άμεσων ή έμμεσων στόχων για το πληθωρισμό, και που έχει τεθεί στην πλειονότητα των χωρών του ΟΟΣΑ, θα πρέπει να βοηθήσει σε αυτό το θέμα. Επίσης, η δημοσιονομική πολιτική συμβάλλει στη σταθεροποίηση της συνολικής ζήτησης μέσω ενσωματωμένων ρυθμιστών (αυτόματοι σταθεροποιητές) και ενδεχομένως μέσω διακριτικών αλλαγών στις δαπάνες και τη φορολόγηση, αν και οι εμπειρίες από το παρελθόν δείχνουν ότι το δεύτερο ίσως να οδηγήσει σε απογοητευτικά αποτελέσματα. Η δημοσιονομική σταθεροποίηση είναι ιδιαίτερα σημαντική για τις χώρες που δεν έχουν εθνική νομισματική πολιτική. Εντούτοις, απαραίτητος όρος για να μπορέσει η δημοσιονομική πολιτική να διαδραματίσει σταθεροποιητικό ρόλο, είναι η ύπαρξη υγιών δημόσιων οικονομικών, όμως αυτό δυστυχώς δεν ισχύει σε πολλές χώρες του ΟΟΣΑ τα τελευταία χρόνια.

Η μακροοικονομική πολιτική που στοχεύει στη σταθερότητα πιθανόν να επισπεύσει τη διάχυση των ωφελειών για την απασχόληση που θα προκύψουν από τις μεταρρυθμίσεις των αγορών εργασίας και προϊόντων. Πιθανόν να απαιτείται η άσκηση νομισματικής και/ή δημοσιονομικής πολιτικής για την κάλυψη της υψηλότερης προσφοράς της οικονομίας ως αποτέλεσμα της διαρθρωτικής μεταρρύθμισης, και συνεπώς για την επίτευξη της μακροοικονομικής σταθερότητας νωρίτερα από ό,τι εάν η προσαρμογή είχε αφεθεί στις αγορές. Η διασφάλιση ότι δεν θα επιτραπεί στη συνολική ζήτηση να παρεκκλίνει πάρα πολύ από τη συνολική προσφορά πιθανόν να διευκολύνει την αποδοχή των μεταρρυθμίσεων.

Δέσμες πολιτικών

Οι εμπειρίες που αποκομίστηκαν κατά τις δύο περασμένες δεκαετίες δείχνουν ότι δεν υπάρχει ένας και μοναδικός συνδυασμός πολιτικών και θεσμών για την επίτευξη και τη διατήρηση της καλής απόδοσης της αγοράς εργασίας. Ορισμένες χώρες που το κατάφεραν με επιτυχία συνδυάζουν χαμηλά επίπεδα παροχών πρόνοιας και περιορισμένη φορολόγηση για τη χρηματοδότηση των παροχών αυτών, καθώς και ελαστική νομοθεσία

για την προστασία της απασχόλησης. Ο ρόλος των συλλογικών συμβάσεων εργασίας σε αυτές τις χώρες είναι περιορισμένος. Ως αποτέλεσμα καταγράφουν υψηλά ποσοστά απασχόλησης, που επιτεύχθηκαν με χαμηλό κόστος για το δημόσιο κορβανά, αλλά επίσης σχετικά μεγάλες εισοδηματικές ανισότητες. Άλλες επιτυχείς χώρες, που προσδίδουν μεγάλη έμφαση στις συντονισμένες συλλογικές διαπραγματεύσεις και τον κοινωνικό διάλογο, προσφέρουν γενναιόδωρες παροχές πρόνοιας, όμως ενεργοποιούν τα άτομα που αναζητούν εργασία παρέχοντάς τους ευκαιρίες κατάρτισης και άλλα ενεργητικά προγράμματα για την αγορά εργασίας. Σε αυτές οι εργασιακές ρυθμίσεις είναι πιο περιοριστικές από ό,τι σε άλλες επιτυχείς χώρες. Οι χώρες αυτές έχουν επιτύχει υψηλή απασχόληση και χαμηλές εισοδηματικές ανισότητες, αλλά με υψηλό δημοσιονομικό κόστος.

Κοινό χαρακτηριστικό των δύο διαφορετικών δεσμών πολιτικών είναι η έμφαση στη μακροοικονομική σταθερότητα και τον ισχυρό ανταγωνισμό στην αγορά προϊόντων. Επιπλέον, η πλειονότητα των επιτυχημένων χωρών παρέχει μεγάλη στήριξη κατά τις προσπάθειες αναζήτησης εργασίας.

Οι τέσσερις πυλώνες της αναθεωρημένης στρατηγικής θα πρέπει να εφαρμοστούν έτσι ώστε να εναρμονίζονται με τους εθνικούς θεσμούς και πρακτικές. Πιθανόν να υπάρξει έντονη αντίδραση στην εισαγωγή μερικών από των προτεινόμενων πολιτικών, καθώς το κόστος θα έχει την τάση να συγκεντρώνεται σε συγκεκριμένες και καλά οργανωμένες ομάδες, ενώ οι ωφέλειες θα είναι πιο διάχυτες και/ή θα κατευθύνονται προς μη οργανωμένες ομάδες. Επιπλέον, το κόστος θα φανεί νωρίς κατά τη μεταρρυθμιστική διαδικασία, ενώ οι ωφέλειες θα υλοποιηθούν με την πάροδο του χρόνου.

Όμως τα προβλήματα εφαρμογής δεν θα πρέπει να προβληθούν ως δικαιολογία για αδράνεια. Το κόστος της αδράνειας θα είναι η συνεχιζόμενη χαμηλή απόδοση της αγοράς εργασίας και η αποτυχία χρησιμοποίησης των υφιστάμενων δυνατοτήτων για τη βελτίωση των βιοτικών επιπέδων σε περίοδο όπου θα αντιμετωπίσουν ισχυρή καθοδική πίεση λόγω της γήρανσης των πληθυσμών. Οι επιτυχίες ορισμένων χωρών κατά την περασμένη δεκαετία δείχνουν τι μπορεί να επιτευχθεί, εάν υπάρχει επαρκής πολιτική βούληση για μεταρρύθμιση.

© OECD 2006

Η περίληψη αυτή δεν αποτελεί επίσημη μετάφραση του ΟΟΣΑ.

Η αναπαραγωγή της περίληψης αυτής επιτρέπεται υπό την προϋπόθεση ότι παρατίθεται το δικαίωμα αποκλειστικής εκμετάλλευσης του ΟΟΣΑ, καθώς και ο τίτλος της πρωτότυπης έκδοσης.

Οι Πολύγλωσσες Περιλήψεις είναι μεταφρασμένα αποσπάσματα των δημοσιευμάτων του ΟΟΣΑ που εκδόθηκαν αρχικά στην αγγλική και τη γαλλική γλώσσα.

**Διατίθενται δωρεάν στο Ηλεκτρονικό Βιβλιοπωλείο του ΟΟΣΑ
www.oecd.org/bookshop/**

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με το Τμήμα Δικαιωμάτων και Μεταφράσεων της Διεύθυνσης Δημοσίων Υποθέσεων και Επικοινωνιών του ΟΟΣΑ.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
France

Επισκεφτείτε τον ηλεκτρονικό μας κόμβο www.oecd.org/rights/

